

Linjavikoja

—Johannes tässä hei. Roomasta.

—Kuka? Romulus? Kuuluu huonosti.

—Ei kun Johannes! Mie! Ipu! Kyllikki! Maito! Yleiset syyt! El presidente! Kuuluuko?

—Ai Johannes! Kiva kun soitit. No mitä sinne, helteitä piisaa vai?

—Piisaa piisaa. Vaan on miulla asiakin. Saaks tää meiän ipu tulla kylään? Kun hää nii kovast haluais.

—Kuka? Mikä? Tipu? Hä-hä-hä-hä, vai on se vanha vipeltäjä siellä taas vauhdissa seitsemän kukkulan seassa. Vaikka kyllähän sinut tiedetään, pehmennykset ja kaikki.

—Ei ei ei! Ei tipu vaan ipu. Että viitsitkö kysästä Manulta, saisiko se tulla meille.

—Nyt en kyllä kuullut taas. Että mihin Manu saisi tulla? Vai kuka se oli? Ja miten se tipu tähän liittyi? Sanopa vielä kerran, tavaa vaikka, minä otan kynän ja paperia.

—PLOP! KLIK!
TÖÖT—TÖÖT—TÖÖT!

—No nyt tuli jo paremmin. Minä sain sen ensimmäisen, sehän oli PLOP, niinhän. Mutta ne kaksi muuta hävisivät. Oliko se yksi Klik vai mikä? Sanos vielä kerta... Haloo — Johannes? — haloo... Simpura, se meni poikki.

* * *

—Kale täällä hei, onko Manu kotona. Saako se tulla puheliimeen?

—Hetkinen vain. — Mau-noo-o, herää puhelimeen, se on Kale taas.

—Krhöm, puhelimessa.

—Kale hei. Kuule, Johannes soitti Roomasta. Sillä on siellä taas meno päällä. Aikoi tuoda jonkun tipun tännekin ja kyseli että sopiiko se. Ja sitten sillä oli joku Plop kanssa, se taitaa olla se palestiinalaisten liberaalioikeistopuolue, se on menossa näköjään kansainväliseksi tämä kepun liberalisointi. Ja oli kai sillä pari muutakin, mutta en minä niitä oikein kuullut. Tun-

netko sinä jonkun Klik-nimisen? Minä en ainakaan. Että uskallettaisko me luvata?

—Hmphmhm, mitä varten se meiltä niitä kyselee? Se tipuhan on sen oma perheasia ja ne liberaalit puolueasia. Kysyisi Kyllikiltä ja Paavolta. Vaan ei kai se minusta kiinni ole. Mutta en minä kenestäkään Klikistä tiedä, sillä on niitä omituisia kavereita.

—Niin että sanonko, että meidän puolesta kyllä sopii?

—No sano sitten, jos se sen välttämättä haluaa kuulla. Vaikka en minä kyllä oikein älyä, mitä se huusaltaa.

—Selvä, kiittihei.

—Kuulemiin.

* * *

—Herra pääministeri, teille olisi puhelu New Yorkista, YK:sta, ulkoministeri Stenbäck siellä kyselee.

—Sielläkö se sekin on? Sano-kaa sille, etten minä rupea puhumaan tämäntasoisilla linjoilla yhtään mitään sinne asti. Pelkäksi huutamiseksi menisi. Roomastakin kuului niin pirun huonosti, ettei tahtonut mitään selvää saada. Pitää sanoa Tarjan-teelle, että panisi linjat kuntoon, sehän se kai näitä ulkolinjoja hoitelee. Ja jos se Pärre jotain kuulee, sano sille, että hommat on handussa täällä, ei sen tarte huolehtia eikä oo mitään kummempaa sattunutkaan.

